

גיוס אפולניר / חמישה שירים

בית־הכנסת

אוטומר שולם ואברהם לורין
בשבת, חבושים מגבעות ירקות
לבית־כנסת הולכים, לארכו של הרין
וגבעות הגפנים בדרךם מסמיקות

מתפלמסים הם, צועקים, דברים שלא נעזו כמעט למסר
בלשון תרגום

ממזר, פילגש במחזור חדשי או: באביך השטן יבוא
אבל הרינוס הקשיש מרים פנים נוזלות אחר מסב אותו
הוא בחיוף עגום

אוטומר ואברהם – איש רב שם את ריבו

הלא שבת היום והעשון, לא, אי־אפשר
רק הנוצרים חולפים והסגריה בפיהם דולקת
הלא השנים אוהבים, גם אברהם וגם מר שולם אוטומר
אותה לאה עיני־כבשים לה ובטנה קדימה קצת נדחקת

ובכל זאת בבית־כנסת איש אחר רעהו נשיקות
אז מפריחים אל התורה בהרמת מגבעת
ובין הקשוחים והעלים של חג סכות
אוטומר בשיר אל אברהם משליך חיוף ומבלי דעת

ישירו עד אין קץ שניהם, קולותיהם עבים
יבכו את לניתן מעמקי הרין כסתו של נכאים
בבית־הכנסת העמוס במגבעות ינועו לולבים
"הנותן נקמות בגויים ותולעות בלאמים..."*

* מילותיה של שורה זו מופיעות במקור בעברית באותיות לאטיניות.

*

קשוב להמולת העיר
האפק בי אינו מגיע
הן לא ארצה רק עירם-קיר
כאן ואת זעם הרקיע
היום הגח הגה מקעיר
בסוהרי מנורת-גביע
אנו לבד
בתא זעיר
הלת-ישרי, אור שהפציע

פרידה

קטפתי גבט של ערער
הן תזכרי כי סתו עבר
על פני תבל לא עוד אראך
אך עם ניחוח הערער
הלא תדעי שאקונך.

גלוית דאר

מאהלי אכתב לה, מתחת ליריעות
זסוף לו קיץ באה גויעתו
וכבר פריחה ענה נוגהת-הוד
בלב-רקיע שדלה תכלתו
ירי תותח נשמע אחר לא עוד
הנה קמל בטרם היותו.

המסע

וקלסתרם הנה חור
דמעוניהם כמועקות
פתיתים של שלג צח נושר
על שתי ידיו הנשוקות
נפלו, עלים בסתו סוער.

תירגם מצרפתית משה בן-שאול